

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.113/2002 privind numirea președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) și (2) și ale art.38 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.23 alin.(2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 17 decembrie 2004, reclamanta S.C. Kappa Invexim S.R.L. (denumită în continuare *Kappa Invexim*), cu sediul în București, Str. Teiul Doamnei nr.11, bl.33, sector 2, a introdus la Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*), în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Romania Data Systems S.A. (denumită în continuare *RDS*), cu sediul în București, Str. Doctor Staicovici nr.71-75, sector 5, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.27495/17.12.2004.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura de mediere.

B. Desfășurarea procedurii în fața *ANRC*

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.2383/2004, a numit comisia responsabilă cu soluționarea

litigiului dintre *Kappa Invexim* și *RDS* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Sebastian Popovici, șef al serviciului Litigii, Direcția Juridică, în calitate de președinte;

- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef al serviciului Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru;

- domnul Dumitru-Florinel Drobotă, expert în cadrul serviciului Analize și Studii de Piață, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru,

- domnul Bogdan-Viorel Mortu, expert în cadrul serviciului Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art.8 alin.(3) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 13 ianuarie 2005 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 13 ianuarie 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.3153/11.02.2005.

În cadrul acestei ședințe, *Comisia* a pus în discuția părților reunirea litigiului ce face obiectul sesizării înregistrate cu nr.27495/17.12.2004, cu litigiul aflat spre soluționare în fața *ANRC* ca urmare a sesizării *Kappa Invexim* înregistrate cu nr.23980/15.10.2004, litigiu ce se soluționează prin intermediul procedurii contencioase, iar pârâta a ridicat excepția autorității de lucru judecat cu privire la soluționarea litigiului ce face obiectul sesizării *Kappa Invexim* înregistrate cu nr.27495/17.12.2004. Având nevoie de timp pentru a delibera, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.260 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a amânat succesiv pronunțarea pentru data de 21 ianuarie 2005 și, apoi, pentru data de 1 februarie 2005.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În ceea ce privește reunirea celor două litigii aflate spre soluționare în fața *ANRC*, *Kappa Invexim* a admis că între cele două cereri înaintate *ANRC*, înregistrate cu nr.27495/17.12.2004, respectiv cu nr.23980/15.10.2004, există identitate de obiect, cauză și părți, justificând introducerea celei de-a doua cereri pe motivul că în cadrul primului litigiu din fața *ANRC* nu s-a prezentat la dezbateri și nu și-a susținut punctul de vedere.

În ceea ce privește excepția autorității de lucru judecat ridicată de *RDS*, reclamanta nu și-a precizat punctul de vedere, lăsând la aprecierea *Comisiei* modul de soluționare a acesteia.

B. Susținerile pârâtei

În ceea ce privește reunirea celor două litigii aflate spre soluționare în fața *ANRC*, *RDS* a solicitat respingerea acestei excepții, invocând excepția autorității de lucru judecat cu privire la soluționarea litigiului ce face obiectul sesizării *Kappa Invexim* înregistrate cu nr.27495/17.12.2004. În acest sens, pârâta a arătat că litigiul aflat spre soluționare în fața *ANRC* ca urmare a sesizării *Kappa Invexim* înregistrate cu nr.23980/15.10.2004 a fost dezbătut pe fond, precum și că cele două cereri înaintate de reclamantă sunt identice în ceea ce privește părțile, obiectul și cauza.

III. Opinia Comisiei

A. Competența ANRC

Potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, una dintre funcțiile ANRC este cea *"de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii"*, iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4), *"Art.36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii poștale, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale, partea interesată va sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului. Litigiul se va soluționa printr-o decizie emisă de președintele ANRC, în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.*

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(7)." Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANRC are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, persoanele interesate adresându-se ANRC pentru soluționarea unor astfel de litigii.

În cauza de față, *Kappa Invexim* a solicitat medierea de către ANRC a negocierilor privind încheierea unui acord de interconectare cu *RDS*. În motivarea cererii, reclamanta a invocat încălcarea de către pârâtă a obligațiilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.527/2002. Deși reclamanta nu a menționat expres obligațiile pretins a fi fost încălcate de către *RDS*, având în vedere dispozițiile art.4 alin.(1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, potrivit căreia *„Art.4. – (1) Pentru a se asigura furnizarea și interoperabilitatea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului orice operator al unei rețele publice de comunicații are:*

[...]

b) obligația, la cererea unui terț autorizat în condițiile legii, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații interconectate cu rețeaua oricăreia dintre părți", precum și faptul că argumentele aduse de reclamantă privesc încălcarea de către pârâtă a obligației de negociere menționate anterior, rezultă că ANRC este competentă să soluționeze sesizarea *Kappa Invexim*.

B. Excepții de procedură

1. Excepția autorității de lucru judecat

Potrivit dispozițiilor art.166 din Codul de procedură civilă, *„Excepția puterii lucrului judecat se poate ridica, de părți sau de judecător, chiar înaintea instanțelor de recurs"*,

elementele lucrului judecat fiind menționate de dispozițiile art.1201 din Codul civil, potrivit căroră *„Este lucru judecat atunci când a doua cerere în judecată are același obiect, este întemeiată pe aceeași cauză și este între aceleași părți, făcută de ele și în contra lor în aceeași calitate”*.

În ceea ce privește hotărârea judecătorească, instituția puterii lucrului judecat are la bază două reguli fundamentale: o cerere nu poate fi judecată în mod definitiv decât o singură dată și, respectiv, soluția cuprinsă într-o hotărâre este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre, tocmai în scopul de a realiza o administrare uniformă a justiției.

Așadar, principiul puterii lucrului judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și purtat între aceleași părți, ci și contrazicerile dintre două hotărâri judecătorești, în sensul că drepturile recunoscute printr-o hotărâre definitivă să nu fie contrazise printr-o altă hotărâre ulterioară, dată într-un alt proces.

Referitor la momentul producerii efectului autorității lucrului judecat, hotărârea judecătorească dobândește putere de lucru judecat chiar din momentul pronunțării sale. În acest caz însă, puterea lucrului judecat este numai relativă, dar se va consolida în momentul expirării termenului de exercitare a căilor ordinare de atac sau al respingerii acestora.

Pentru identitate de rațiune, *Comisia* consideră că aceste principii se aplică și în cazul deciziilor președintelui *ANRC* emise în vederea soluționării litigiilor. Astfel, pentru o bună administrare a justiției, un litigiu în fața *ANRC* având același obiect, aceeași cauză și purtat între aceleași părți nu poate fi soluționat decât o singură dată.

După cum am arătat anterior, deciziile emise de președintele *ANRC* în condițiile art.36 alin.(1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 constituie acte administrativ-jurisdicționale, putând fi atacate în contencios administrativ, în conformitate cu dispozițiile art.38 alin.(7) din același act normativ, potrivit căroră *„Deciziile, inclusiv cele adoptate în conformitate cu prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța privind accesul, pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la publicare sau de la comunicare, după caz, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.5 din Legea contenciosului administrativ nr.29/1990, cu modificările ulterioare.”* După intrarea în vigoare, la data de 6 ianuarie 2005, a Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, termenul de 30 de zile menționat anterior a fost modificat implicit prin dispozițiile art.6 alin.(2) din acest act normativ, potrivit căroră *„Actele administrativ-jurisdicționale pot fi atacate direct la instanța de contencios administrativ competentă potrivit art.10, în termen de 15 zile de la comunicare, dacă partea nu exercită căile administrativ-jurisdicționale de atac.”*

Având în vedere aceste dispoziții legale, rezultă că decizia președintelui *ANRC* emisă în vederea soluționării litigiului poate fi atacată în termen de 15 zile de la comunicare, fiind considerată că soluționează definitiv litigiul la momentul expirării acestui termen sau la momentul respingerii acțiunii în contencios administrativ.

Or, în cauza de față, la momentul introducerii sesizării înregistrate cu nr.27495/17.12.2004, litigiul aflat spre soluționare în fața *ANRC* ca urmare a sesizării *Kappa Invexim* înregistrate cu nr.23980/15.10.2004 nu era soluționat pe fond, acesta aflându-se în faza redactării și comunicării soluției preliminare, urmând ca decizia de soluționare a litigiului să fie emisă și comunicată părților după finalizarea procedurii.

Așadar, având în vedere că nu există o soluție definitivă în ceea ce privește litigiul dintre *Kappa Invexim* și *RDS*, ce face obiectul sesizării *Kappa Invexim* înregistrate cu

nr.23980/15.10.2004, excepția autorității de lucru judecat invocată de pârâtă urmează să fie respinsă.

2. Reunirea celor două litigii

După cum s-a arătat mai sus, prin sesizarea înaintată *ANRC*, înregistrată cu nr.27495/17.12.2004, *Kappa Invexim* a solicitat medierea de către *ANRC* a negocierilor privind încheierea unui acord de interconectare cu *RDS*, iar, în motivarea cererii, reclamanta a invocat încălcarea de către pârâtă a obligațiilor prevăzute de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.34/2002.

Sesizarea înregistrată la *ANRC* cu nr.23980/15.10.2004 este identică din punct de vedere al conținutului cu sesizarea înregistrată la *ANRC* cu nr.27495/17.12.2004.

Pentru aceste motive, în interesul unei bune soluționări a celor două cereri aflate pe rolul *ANRC*, *Comisia* reunește cele două litigii, acestea urmând a fi soluționate împreună.

FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:

I. Respinge excepția autorității de lucru judecat cu privire la soluționarea litigiului ce face obiectul sesizării înaintate de reclamanta S.C. Kappa Invexim S.R.L., cu sediul în București, Str. Teiul Doamnei nr.11, bl.33, sector 2, înregistrate cu nr.27495/17.12.2004, invocată de pârâta S.C. Romania Data Systems S.A., cu sediul în București, Str. Doctor Staicovici nr.71-75, sector 5.

II. Reunește litigiul ce face obiectul sesizării înaintate de reclamanta S.C. Kappa Invexim S.R.L., înregistrate cu nr.27495/17.12.2004, cu litigiul aflat spre soluționare în fața Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații ca urmare a sesizării reclamantei înregistrate cu nr.23980/15.10.2004.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de Internet a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**PREȘEDINTE,
ION SMEEIANU**

București, 1 februarie 2005
Nr.21/EI